

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto X.

V Ljubljani, dne 13. decembra 1934.

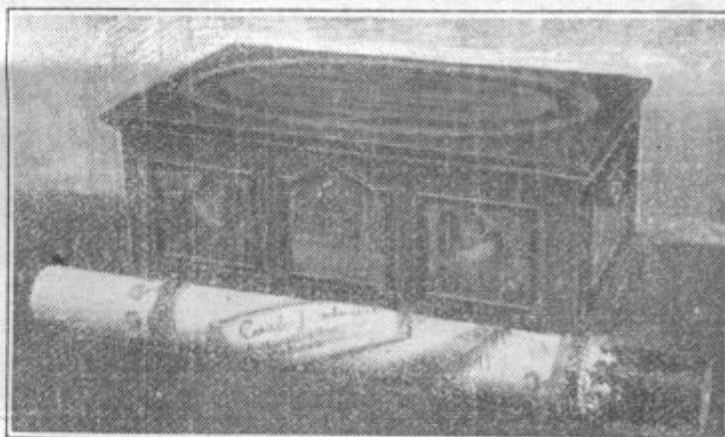
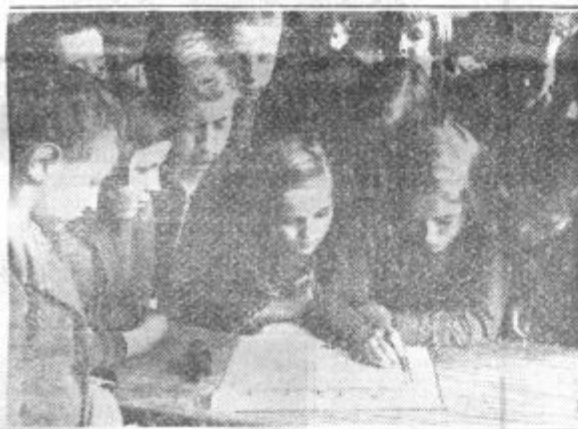
Štev. 50.

SPOMIN NA NJEGA

NE UGASNE NIKDAR

Naša mladina podpisuje prisego vdanosti

Zadnje tedne so prihajali v vse osnovne šole naše banovine zavitki s pergamentnimi polami. Na vseh so bile vtisnjene v slogu starih listin posvetilne besede vdanosti Viteškemu kralju. Takega plebiscita malih naša zgodovina še ne pomni. Lička so žarela mladini, ko jih je učiteljstvo na vseh 800 šolah naše banovine pozvalo k prisegi. Oni iz višjih razredov so stopali k mizam s polami samozavestno. Oni iz nižjih razredov, zlasti pa še prvički, ki so pred dobrima dvema mesecema pokukali prvič v šolo, so bili v zadregah. Saj jim delajo črnilo in peresnik še hude težave in priliko, da jim uide črnilo še drugam, kakor tja, kamor so ga naravnali. Zbranih je bilo 180.000 podpisov. Ko pa bodo naši mali podpisniki kraljeve oporoke dorasli, bodo gotovo uporabili prvo priliko, da pohite tudi oni na Oplenac, počastit Velikega kralja in — poiskat svoj podpis. Skrinja s podpisanimi pergamenti in spominska sveča, ki ju je neslo posebno odposlanstvo našega učiteljstva, okoli 500 po številu, na kraljevi grob na Oplenac.

Jugoslovenski lahkotletci so na državni praznik 1. decembra v stafetnem (sel-skem) teku odnesli na grob Viteškega kralja Uedinite-lja krasen venec — Slika kaže prihod zadnje stafete na Oplenac.

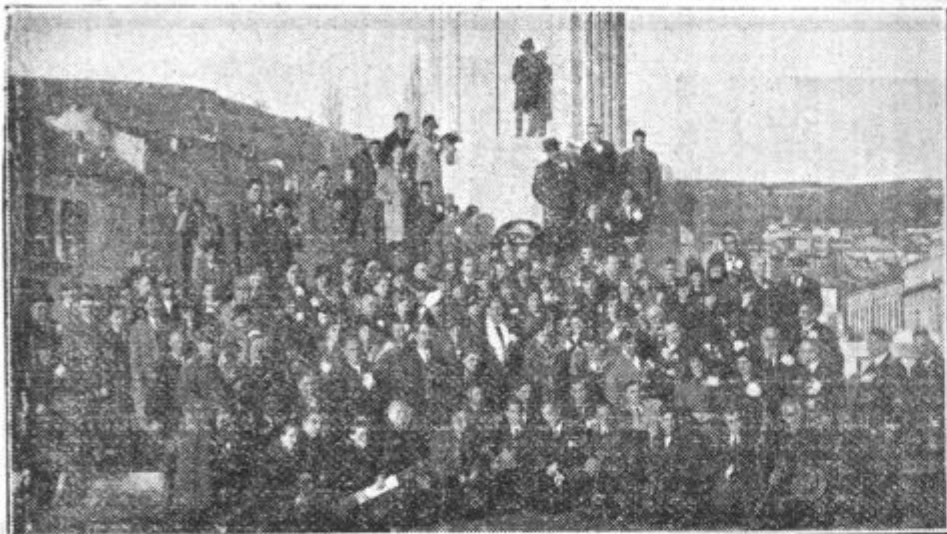

Zgornja slika v sredi: Na povratku iz Londona se je naš knez-namestnik Pavel ustavil tudi v Parizu, kjer je imel važne razprave s predstavniki francoske države. Na sliki ga vidimo z vojaškim pritočnikom predsednika Lebruna.

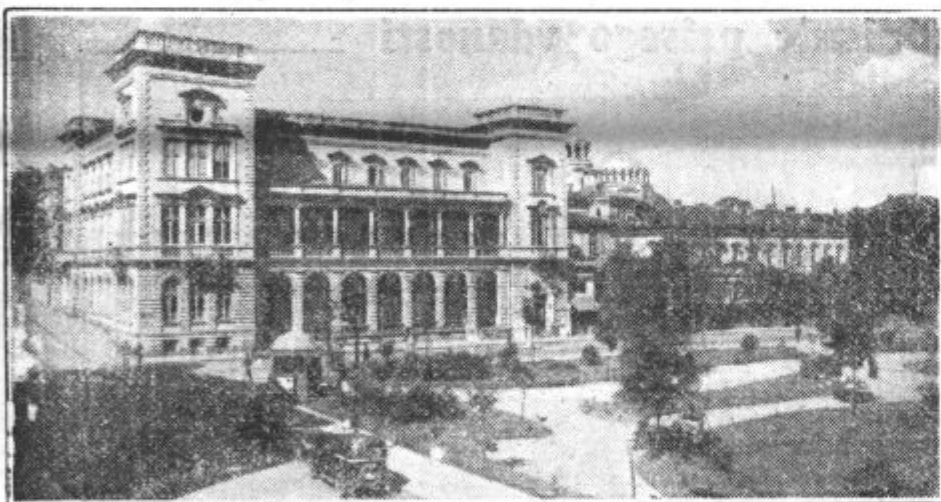
Pomembni dogodki

Zmagoslavje naše pesmi po vsej Bolgariji

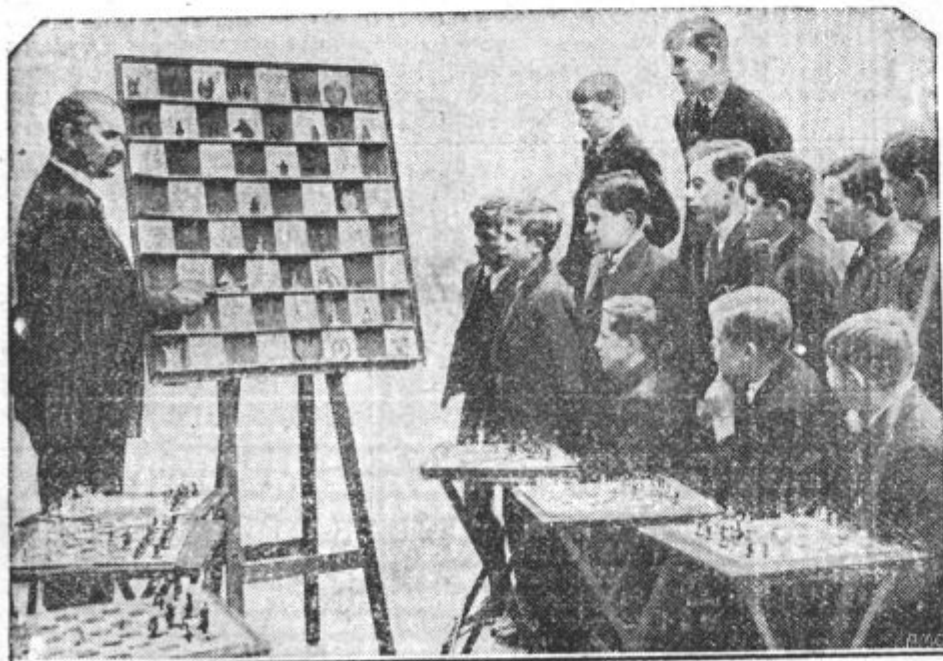
V drugi polovici novembra je obiskala ljubljanska Glasbena Matica naš bratski narod Bolgare. Povsod so bili naši pevci sprejeti z največjim navdušenjem, kar je viden dokaz dobrih odnošajev s slovanskimi sosedi. Te dni so se naši pevci vrnili in ne morejo prehvaliti gostoljubnosti, ki so jo bili deležni v Bolgariji. V januarju pojde v Bolgarijo naš učiteljski pevski zbor, ki ga že nestrpno pričakuje vsa bolgarska javnost.

Glasbena Matica pred spomenikom padlih junakov v Trnovem.

Oficirski dom v Sofiji, kjer so Matičarji zadivili poslušalce s svojim petjem

ŠAH V ANGLESKIH ŠOLAH. V angleških šolah je šahovska misel prodrla že tako daleč, da se uči mladina šahirati v učilnicah, kjer jim razlagajo šahovsko igro na veliki deski, dočim igrajo skupine na majhnih mizicah za otroke.

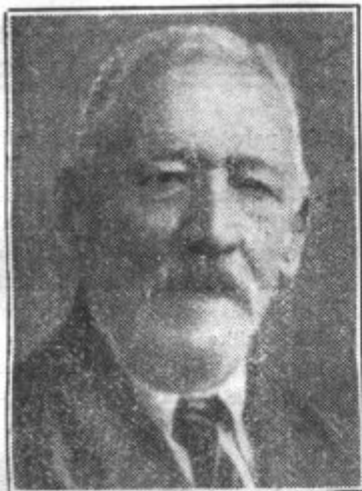

DIREKTOR ANDREJ ZMAVC — ŠESTDESET-LETNIK. Te dni je slavil znani naš gospodarski strokovnjak, g. Andrej Zmavc, direktor vinarske šole v pokoju in vršilec dolžnosti kletarskega nadzornika v Mariboru, svojo šestdesetletnico. Rojen v Kapelah pri Brežici v skromni kmečki hiši, je že kot mlad učitelj ob prvem koraku v težko življenjsko borbo pokazal vsestransko zanimanje za kmetijstvo in potem vse svoje delo posvetil kmečki grudi. Po dvanajstletnem udejstvovanju na raznih zelo važnih gospodarskih mestih je postal l. 1920 direktor vinarske in sadjarske šole v Mariboru, ki jo je vodil z velikim uspehom nad 8 let do svoje upokojitve. Direktor Zmavc je spisal nebroj člankov in izdal celo vrsto strokovnih knjig. Doma in v tujini si je direktor Zmavc zaradi svojega strokovnega znanja pridobil velik ugled in priznanje. Odlikovan je z redom sv. Save IV. stopnje, postal je častni občan domače kapelske občine, od leta 1932 pa je predsednik nadzorstva Kmetijske družbe v Ljubljani. Ustanovil je okoli 20 kmečkih posojilnic in nebroj zadružnih trsnic. Boril se je za enotni vinski zakon, nastopal vedno za odpravo trte samorodnice in za kvalitetno vinarstvo. Naj ostane g. direktor telesno čil in duševno svež še mnogo let ohranjen našemu kmetijstvu, iz katerega je izšel in kateremu je posvetil vse svoje življenjsko delo!

70-LETNICA FRANJE ROBIČEVE. Nedavno je poteklo 70 let odkar je zagledala v Ormožu luč sveta ga. Franja Robičeva, vdova po uglednem trgovcu v Središču, Maksu Robiču, in mati profesorja dr. Maksa in trgovca v Središču g. Franja. Naj se jubilatka v svoji skromnosti ne huduje, da se je ob 70-letnici njenega rojstva spominjamo. Vse njeno življenje sta ena sama ljubeznivost in dobrota. Koliko dobrega je storila zlasti med vojno in v oni dobi, ko je še toplo solnce gmotne sreče obsevalo tudi trgovce na deželi. Naj ji večni Dobrotnik obilno povrne vse, kar je komu dobrega storila! Jubilatka, ki je dosegla tako lepo starost, ni bila prav za prav v vsej dobi svojega življenja nikoli bolna. Želja vseh je, ki jo poznamo in čislamo, da jo usoda ohrani v sedanjem zdravju, v duševni in telesni čilosti in zadovoljnosti še dolga leta!

doma in na tujem

NADUCITELJ CAJNKO FRANC OSEMDESET-LETNIK. Te dni je minilo 80 let, odkar se je rodil v Kijučarovcih ta neumorni šolnik, sadjar in narodni delavec. Sedaj uživa kot staroupokojenec v Središču svoj mir. Kot 80-letni starček se zanima še za vse dnevne dogodke, ker je še vedno vedrega duha. Naj bi mu Vsemogočni podelil moč, da bi lahko prenašal težave in neprijetnosti življenjske jeseni.

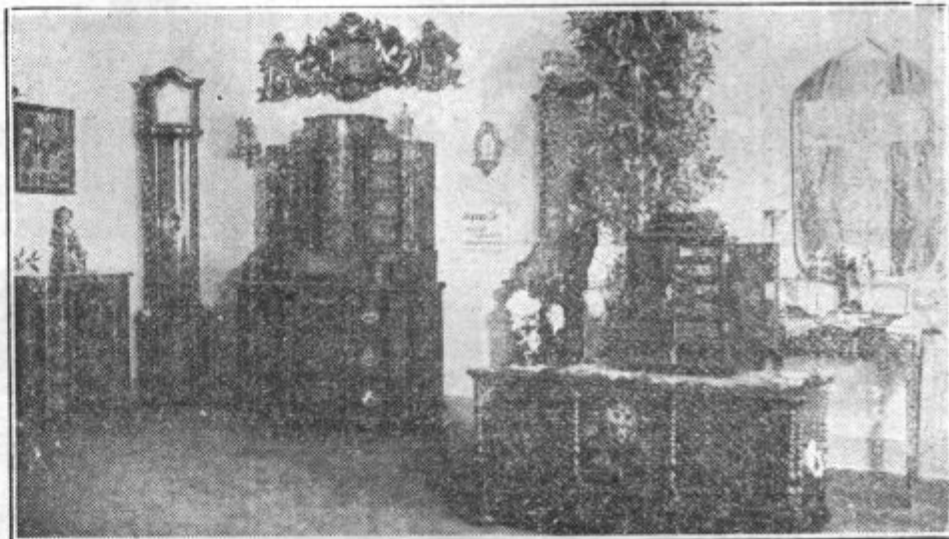
60-LETNICA ZASLUŽNEGA JAVNEGA DELAVCA. Te dni je praznoval predsednik mestne občine Loža g. Franjo Škrbec 60letnico rojstva. Jubilant je po rodu iz Loža, kjer mu je bil oče ugleden krojač in posestnik. Tudi Franjo se je posvetil krojaški obrti. Kot soliden in dober obrtnik je kmalu zaslovel daleč na okoli. Tudi naš slavljenec je zaradi svoje neomajne narodne zavesti okusil pod bivšo Avstrijo krutost cesarskih oblastev. L. 1914. je bil izvoljen za loškega župana in je doslej obdržal to važno in odgovorno funkcijo. Za časa njegovega županovanja je dobil Lož elektriko, kanalizacijo, občinski dom in druge naprave. Kot zvest somišljenik JNS vztrajno deluje za razmah stranke. Je tudi agilen član Sokola, mestne loške godbe in gasilnega društva, ki jih tudi podpira s svojo darežljivo roko. Naj bo vnetemu delavcu za blagor našega mesta naklonjenih še mnogo, mnogo let!

VIKTOR JUHANT, ki ima na vesti umor 32-letnega krošnjarja Stanka Hacina.

Z obrtniške razstave v Ljubljani

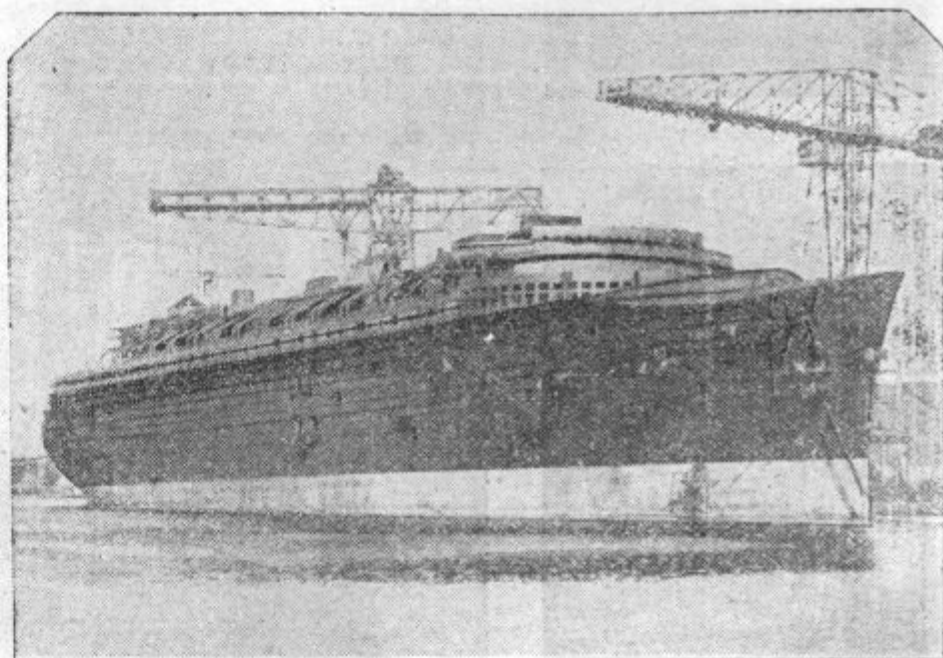
Ljubljanski obrtniki so razstavili na svoji razstavi na Mestnem trgu izdelke, ki so po vsej pravici zbudili splošno pozornost. Naši domači obrtniki so svoje izdelke izpopolnili in spravili na tako višino, da se morejo glede kvalitete meriti z vsakim inozemskim podobnim blagom. Seveda je bilo to mogoče le z marljivim delom, kar so pospešile številne javne in zasebne gradnje poslopij, ki so jih docela opremili z izdelki domačih obrtnikov. Tako je na obrtniški razstavi poleg običajnih obrtnih izdelkov videti tudi lepe umetno-obrtne izdelke finega okusa in izdelave. Naši obrtniki so lahko na svojo razstavo po pravici ponosni.

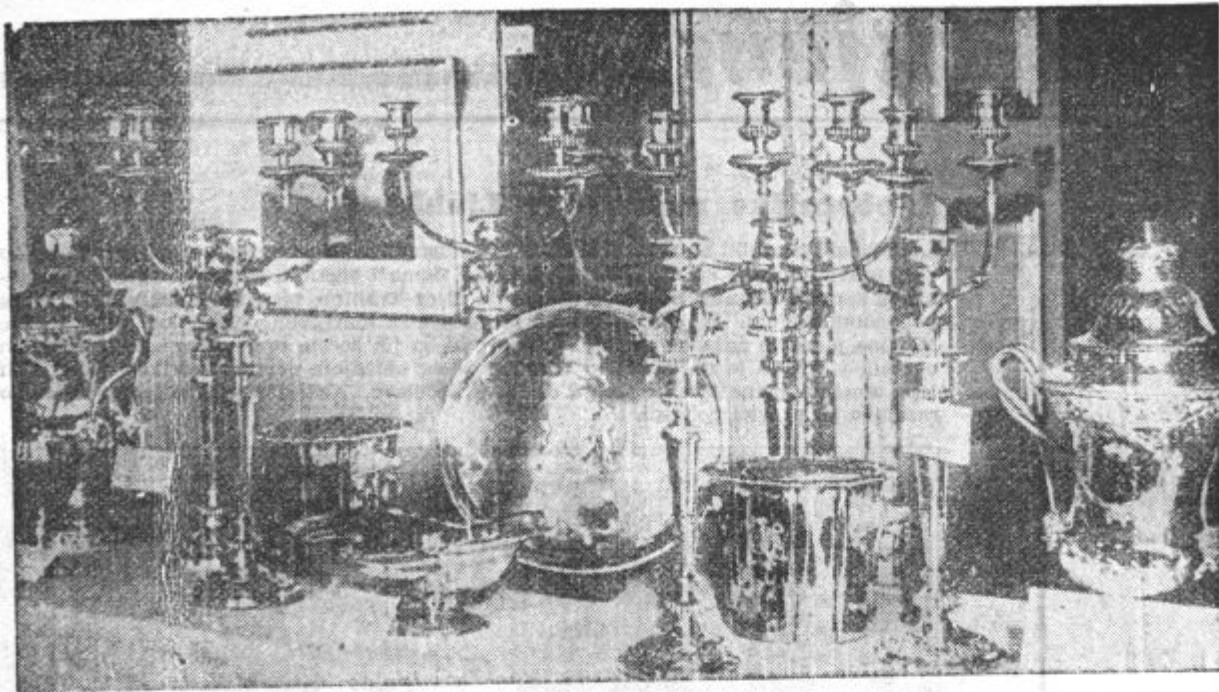
Baročna oprema z bogatimi vložki, dokaz visoke stopnje našega mizarstva.

Zbirka stolov, starih majolik, skrinj, blagajn in starinskega okovja iz zbirke gosp. Sadnikarja v Kamniku.

NOVO PLAVAJOČE MESTO. Francoski parnik »Normandie« bo dolg 331 m, posadka bo štela 292 mož.

ni umob

Slike s kraljevske poroke

Del poročnih daril, poklonjenih Kent-
skemu vojvodi in vojvodinji Marini
— Poročni obred v westminstrski
opatiji — Novoporočenca med sorod-
niki po poroki (Naš knez-namestnik
Pavle stoji v drugi vrsti.)

Male slike levo: Vojvodinja Marina
kot otrok — Novoporočenca po poroki
se zahvaljujeta za pozdrave — Mladí
par v potni obleki odhaja na ženitno
potovanje

